

Arrest

nr. 229 115 van 21 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 15 november 2015, verklaart er zich op 11 december 2015 een eerste maal vluchteling.

1.2. Op 28 augustus 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.3. Op 16 oktober 2017 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 14 februari 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.5. Na een verblijf van zes maanden in Frankrijk, alwaar hij zich tevens vluchteling verklaarde, verklaart verzoeker zich op 20 december 2018 een derde maal vluchteling in België.

1.6. Op 29 maart 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Verzoeker tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 15 mei 2019 werd deze beslissing door de commissaris-generaal ingetrokken. Het beroep tegen deze beslissing werd bij 's Raads arrest nr. 223 267 van 26 juni 2019 verworpen.

1.7. Op 19 juli 2019 werd door de commissaris-generaal opnieuw een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Op 11 december 2015 diende u uw eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw verklaringen luidden als volgt: U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Chamyar in het district Behsud in de provincie Nangarhar. U bent een Pashtoun van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan. Bij aanvang van uw tiende schooljaar kwam de moeder van R., een buurvrouw van u in het dorp Chamyar, uw moeder vragen of u haar dochter bijlessen kon geven. U ging vervolgens vier maal per week naar R. om haar bijlessen te geven. Dit ging anderhalve maand door. Op een dag overleed een familielid van R.. U ging naar haar huis. R. was alleen thuis. R. vroeg u om seks te hebben met haar. U ging hier op in. Jullie beloofden elkaar dat dit een geheim zou blijven. Na een dag belde R. u op met de boodschap dat haar moeder op de hoogte was. Haar moeder zou het aan haar vader zeggen en die zou u willen doden. U lichtte uw broer N.A. hierover in. Hij bracht u in de auto naar het huis van zijn vriend, waar u één dag verbleef. Die avond kwam de vader van R. naar uw huis om te vragen waar u was, maar uw vader wist dit niet. De vader van R. was razend. Uw vader verwees echter naar de mogelijkheid om de problemen bij te leggen in een jirga. De volgende dag werd een jirga genomen. De beslissing van de jirga was dat u met R. moest trouwen en dat uw zus als bath aan de familie van R. zou gegeven worden. Uw broer besloot u weg te zenden uit Afghanistan. U spendeerde één nacht bij een vriend van uw broer in Jalalabad, en vertrok de volgende dag uit Afghanistan. U heeft Afghanistan verlaten in oktober 2015. U bent België binnengekomen op 10 november en verzocht om internationale bescherming op 11 december 2015. Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van het paspoort van uw vader, uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader, een bevestiging van de malik en de ouderen in verband met uw problemen, uw schooldocumenten en een verzendingsbewijs.

Op 28 augustus 2017 sloot het CGVS uw eerste verzoek af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw recent verblijf in Behsud voor uw aankomst in België en aan de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 16 oktober 2017 diende u uw tweede verzoek in, waarbij u vasthield aan uw regio van herkomst en de door u voorgehouden vervolgingsfeiten. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van de dreigbrief van de taliban, een kopie van de brief aan het districtshoofd, een kopie van de brief van de stamhoofden, een kopie van de brief van uw school en een verzendingsbewijs.

Op 14 februari 2018 werd in het kader van uw tweede verzoek door het CGVS besloten tot een weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Ongeveer zeven maanden geleden bent u zes maanden naar Frankrijk gegaan waar u om internationale bescherming verzocht. U werd vervolgens teruggeleid naar België.

*Op 20 december 2018 diende u uw **derde en huidige verzoek** in. U verklaarde ditmaal de volledige waarheid te zullen vertellen. U verklaart voordien te hebben gelogen nadat u van mensen hoorde dat u Pakistan niet mocht vermelden omdat u in dat geval geweigerd zou worden. U verklaart nu dat u geboren bent in de Pakistaanse stad Peshawar. In april 2010 keerde u samen met uw ouders, uw broers en uw zussen, uitgezonderd uw broer Ni., terug naar Afghanistan omdat Afghanen in Pakistan werden gearresteerd en lastiggevallen. Jullie gingen er in het dorp Chamyar, gelegen in het district Behsud in de provincie Nangarhar, wonen. Na drie à drieënhalve maand keerde u en uw familie omwille*

van de algemene onveilige situatie en omwille van financiële problemen in Afghanistan terug naar Pakistan. Na deze terugkeer bent u nog een keer met uw vader naar Chamyar gegaan voor twee of drie dagen om er een ziek familielid van uw vader te bezoeken. Wanneer u 14 jaar was bent u eveneens voor drie dagen teruggekeerd naar Afghanistan om er uw taskara te bekomen. In oktober of november 2015 verliet u Pakistan en begon u uw reis naar Europa. U verklaart Pakistan te hebben verlaten omdat u veel ruzie maakte met uw vader die u uiteindelijk buiten zette. In het geval van een eventuele terugkeer naar Pakistan vreest u te worden vermoord door uw vader. U vreest ook de politie in Pakistan die geld komt eisen. U verklaart niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omdat u er niemand kent, omdat er oorlog is, en omdat u er geen huis of bezittingen heeft. Verder vreest u in Afghanistan de taliban omdat zij mensen vermoorden die Engels spreken.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u volgende documenten neer: een oud boekje voor Afgaanse vluchtelingen op naam van uw grootvader S.M. ; kopieën van Proof of Registration Cards (PoR Cards) op naam van N., A.M. en Ni. ; kopieën van Afghan Citizen Cards (ACC Cards) op naam van A.M., F.B., N.A., K.K., Z.U., Sa.M. en Z.B. ; een Afghan Registration Card System op naam van N.A. ; een foto van uw grootvader, uw vader en uzelf ; een businesskaartje; vijf facturen van gas en elektriciteit ; een kopie van een Afgaanse schooldiploma op naam van N.A. ; een bloeddonorkaart op uw naam ; een bewijs van bloedafname op uw naam ; twee attesten van Engelse les op uw naam ; een certificaat op uw naam ; vier attesten met schoolresultaten op uw naam ; een brief van de office of the Commissioner Afghan Refugees Khyber Pakhtunkhwa Peshawar dd. 20.04.2019 ; een kopie van een overzicht van gerepatrieerde familieleden ; een artikel van UNHCR dd. februari 2009 ; een UNHCR Voluntary Repatriation Form dd. 15.04.2010 met een foto ; een taskara op uw naam ; twee foto's van u in België; vier enveloppes, een email van uw advocaat met opmerkingen dd. 12.07.2019, een e-mail van u dd. 12.07.2019 met daarin twee foto's van brieven van de Pakistaanse overheid in verband met de verlenging van de PoR-kaarten en ACC-kaarten en nog een kopie van een POR kaart op naam van Ni., 4 prints in verband met de verlenging van de PoR-kaarten in Pakistan en 4 prints van facebookaccounts met telkens een verklarende uitleg.

Op 29 maart 2019 besloot het CGVS dat uw derde en huidige verzoek niet-ontvankelijk is. Tegen deze beslissing ging u in beroep. Op 15 mei 2019 trok het CGVS de niet-ontvankelijkheidsbeslissing in. Op 26 juni 2019 werd uw beroep door de RvV verworpen. Op 11 juli 2019 vond op het CGVS een persoonlijk onderhoud in voorafgaand onderzoek plaats.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard moet worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming stelt u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat **u gedurende uw eerste twee verzoeken gelogen heeft** en verklaart u dat u bent geboren in Pakistan en dat u er heeft verbleven tot het moment waarop uw familie in april 2010 verhuisde naar het Afgaanse dorp Chamyar in het district Behsud in de provincie Nangarhar (CGVS, p. 4 & 5). Na drie of drieënhalve maand in Chamyar te hebben verbleven, keerden u en uw familie terug naar Pakistan waar u tot oktober of november 2015 verbleef (CGVS, p. 5).

Met betrekking tot uw nieuwe verklaringen moet echter worden gesteld dat zij de kans niet aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Er moet wat betreft uw nieuwe verklaringen vooreerst worden vastgesteld dat **u geen afdoende verklaring aanbrengt voor het afleggen van uw leugenachtige verklaringen in het kader van uw eerste twee verzoeken** met betrekking tot uw verblijfplaatsen van uw geboorte tot uw aankomst in België. Dat voor u onbekende Afghanen u bij aankomst in België adviseerden om niets te zeggen over uw geboorte en uw verblijf in Pakistan omdat uw verzoek om internationale bescherming dan geweigerd zou worden en u België zou moeten verlaten (verklaring volgend verzoek, punt 15 ; CGVS, p. 22),

ontslaat u geenszins van de verplichting die op een verzoeker rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De asielinstanties mogen van een verzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute.

De vaststelling dat u in het kader van uw derde en huidige verzoek stelt dat u de Belgische asielinstanties gedurende uw eerste twee verzoeken bewust heeft proberen te misleiden, ondermijnt reeds op ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts dient te worden opgemerkt dat **er geen geloof kan worden gehecht aan uw nieuwe verklaring dat u van uw geboorte tot oktober of november 2015 ononderbroken – drie of drieënhalve maand uitgezonderd – heel uw leven in de Pakistaanse stad Peshawar heeft gewoond.**

Hieromtrent moet vooreerst worden gewezen op **verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kader van uw huidige verzoek en uw verklaringen op het CGVS op 11 juli 2019.**

Zo liet u bij de DVZ optekenen dat u voor een bepaalde periode in Takal in Peshawar heeft gewoond (verklaring volgend verzoek, punt 10). Echter, wanneer op het CGVS u wordt gevraagd om al uw woonplaatsen op te sommen, laat u na om Takal te vermelden (CGVS, p. 5). Ook wanneer u op het CGVS expliciet gevraagd wordt of u in Takal gewoond heeft, stelt u dat u het zich niet herinnert (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met uw verklaring hieromtrent bij de DVZ, stelt u dat jullie er misschien leefden maar dat u toen een kind was (CGVS, p. 5). Deze uitleg wordt niet aanvaard. Immers, de verklaring bij de DVZ is opgesteld aan de hand van uw eigen verklaringen.

Tevens liet u bij de DVZ optekenen dat u nooit in Afghanistan heeft gewoond en dat u enkel gedurende drie dagen in Afghanistan bent geweest om er uw taskara af te halen (verklaring volgend verzoek, punten 10 & 15). Ook liet u er optekenen dat u toen in de zevende klas zat (verklaring volgend verzoek, punt 15). Op het CGVS daarentegen verklaart u dat u in april 2010 gedurende drie of drieënhalve maand naar Afghanistan bent teruggekeerd en dat u daarnaast nog drie, vier of vijf keer voor enkele dagen naar Afghanistan bent teruggekeerd (CGVS, p. 5, 6, 7 & 8). Het is zeer vreemd dat u op de DVZ slechts één korte terugkeer naar Afghanistan, met name voor het verkrijgen van uw taskara, heeft aangehaald doch niet uw drie of drieënhalve maand durende terugkeer naar Afghanistan in 2010. Geconfronteerd met uw verklaringen hierover op de DVZ, ontkent u er te hebben gesproken over drie dagen, stelt u dat u er kort moest zijn, dat ze uw interview samenvatten en dat als u het zo zou hebben gezegd, u het vandaag wil corrigeren (CGVS, p. 8). Wanneer hierna wordt opgemerkt dat het vreemd is dat u bij de DVZ niets heeft verteld over uw drie maand durende terugkeer naar Afghanistan in 2010, antwoordt u dat ze u hierover niets hebben gevraagd en dat ze u zeiden kort te zijn (CGVS, p. 8). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Ze kunnen op geen enkele manier een verklaring bieden voor uw stelling op de DVZ dat u – buiten de drie dagen om uw taskara te bekomen – nooit in Afghanistan heeft gewoond (verklaring volgend verzoek, punten 10 & 15).

Ook stelt u op het CGVS dat u in de tiende graad zat toen u uw taskara ontving (CGVS, p. 19). Deze verklaring is niet verenigbaar met uw verklaring op de DVZ als zou u toen in de zevende graad hebben gezeten (verklaring volgend verzoek, punt 15). Geconfronteerd met deze verklaring van u op de DVZ ontkent u dit te hebben gezegd en zei u dat u voordien onterecht zei dat u tot de negende graad heeft gestudeerd terwijl u in werkelijkheid tot de elfde graad heeft gestudeerd (CGVS, p. 20). Echter, dit is een loutere post factum verklaring die niet kan overtuigen. Bovendien liet u ook bij de DVZ al optekenen dat u toen de volledige waarheid wilde vertellen (verklaring volgend verzoek, punt 15).

Bovendien moet worden opgemerkt dat u zeer vaag blijft over de tijdsperiode waarin u nog in Pakistan bleef nadat u uw taskara had ontvangen. Meer bepaald stelt u dat u na het ontvangen van uw taskara een of drie jaar in Pakistan bleef om meteen hierna “drie jaar” te zeggen (CGVS, p. 19). Wanneer vastgesteld wordt dat dit toch wel een groot verschil is, bevestigt u dit, stelt u dat u wilt denken voor u antwoordt en antwoordt u deze keer “een jaar” (CGVS, p. 19). Dit verschil is aanzienlijk.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat **uw kennis over Pakistan op verschillende essentiële aspecten te wensen overlaat.**

Zo moet worden opgemerkt dat u slechts een beperkte kennis heeft van de **Pakistaanse kalender**. U stelt weliswaar correct dat de Pakistaanse kalender dezelfde is als de westerse kalender en niet dezelfde is als de Afghaanse kalender doch u weet niet in welke maand volgens de westerse kalender 1 hamal – dit is de eerste dag van het nieuwe jaar volgens de Afghaanse kalender (zie administratief dossier) – valt (CGVS, p. 3 & 4). Tevens stelt u dat de eerste schooldag in Pakistan in sunbula valt doch u weet niet in welke maand de Afghaanse maand sunbula valt volgens de westerse of Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 16). Gevraagd naar de naam van de achtste maand in Pakistan, antwoordt u dat ze de Engelse maanden gebruiken waarna u de maanden van januari tot augustus opzegt (CGVS, p. 15).

Wanneer hierna opnieuw wordt gevraagd naar de naam van de achtste maand, antwoordt u "august" en voegt u hieraan toe dat u dit hier heeft geleerd (CGVS, p. 15). Gevraagd of u dit niet leerde in Pakistan, antwoordt u dat u het ook leerde in Pakistan maar dat u het zich niet herinnerde (CGVS, p. 15). Het is opmerkelijk dat u niet meteen de naam van de achtste maand in Pakistan kunt noemen zonder alle voorgaande maanden op te sommen. Bovenstaande onwetendheden omtrent de kalender gebruikt in Pakistan zijn vreemd. Immers, zelfs als zou uw school in Pakistan de Afghaanse kalender hebben gebruikt zoals u beweert (CGVS, p. 3, 4 & 17), kan redelijkerwijze worden verwacht dat u die nagenoeg heel uw leven in Pakistan zou hebben gewoond, de westerse of Gregoriaanse kalender – dit is de kalender gebruikt in Pakistan – vlot kunt hanteren.

Ook moet worden gewezen op uw vage en tegenstrijdige verklaringen omtrent het moment waarop u **schoolvakantie in Pakistan** had. Eerst verklaart u dat u in de tiende of de elfde maand 2015 Pakistan verlaten heeft en dat u op dat moment drie maanden vakantie had (CGVS, p. 15). Wanneer vervolgens wordt gevraagd naar de maanden waarin u drie maanden vakantie had, geeft u de maanden hamal, saur en jauza (CGVS, p. 15). Echter, deze drie Afghaanse maanden lopen van 21 maart tot 21 juni (zie administratief dossier). Bijgevolg kon u in de tiende of elfde maand geen grote vakantie hebben gehad. Geconfronteerd met uw verklaring dat u drie maand vakantie had toen u Pakistan verliet, bevestigt u dit, stelt u dat mensen zich toen terug gingen inschrijven op school, dat het vier jaar geleden is, dat u meer dan vier jaar in het buitenland woont en dat u geheugenproblemen heeft (CGVS, p. 15). Echter, u bent niet in behandeling voor uw geheugenproblemen en brengt geen objectief concreet element aan die deze loutere blote bewering kan staven (CGVS, p. 15). Bovendien kan er redelijkerwijze van u, die tot en met de elfde graad naar school is gegaan (CGVS, p. 15), worden verwacht dat u ook vier jaar na het stoppen met uw school weet wanneer u grote vakantie had. Wanneer hierna opnieuw wordt gevraagd naar de maanden in Pakistan waarin u drie maanden vakantie had, antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat jullie eerst jullie resultaten kregen en dat jullie dan drie maanden vakantie hadden (CGVS, p. 15). Wanneer vervolgens de vraag nogmaals herhaald wordt, antwoordt u dat het tussen de achtste, negende of tiende maand is (CGVS, p. 15). Ook deze maanden komen niet overeen met hamal, saur en jauza (zie administratief dossier). Bovendien blijkt uit de objectief beschikbare informatie dat de grote schoolvakantie in de provincie Khyber Pakhtunkwa waartoe Peshawar behoort, valt tussen mei en eind augustus, en dit voor zowel privé- als de overheidsscholen (zie administratief dossier).

Gevraagd naar de **president van Pakistan** toen u het land in 2015 verliet, geeft u de naam Nawaz Sharif en stelt u dat u het zich niet precies herinnert (CGVS, p. 5). Hij was echter de eerste minister van Pakistan in 2015 (zie administratief dossier). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of Nawaz Sharif de president dan wel de eerste minister dan wel iets anders was, stelt u dat hij de eerste minister was (CGVS, p. 6). Wanneer hierna gevraagd wordt wie dan de president van Pakistan was, geeft u opnieuw eerst de naam van Nawaz Sharif om vervolgens te stellen dat u het niet weet en daarna te verklaren dat er nog een andere persoon was, Mamnoon, die een donkere huid had en wiens naam op het nieuws kwam (CGVS, p. 6). Er is inderdaad ene Mamnoon Hussain die in 2015 president van Pakistan was (zie administratief dossier). Echter, het is opmerkelijk dat u niet goed weet of Nawaz Sharif president of eerste minister was en dat u de volledige naam van Mamnoon Hussain niet kent.

Ook is het opmerkelijk dat u niet weet wanneer **Kashmir Day** gevierd wordt in Pakistan (CGVS, p. 17). Dit is nochtans een feestdag in Pakistan die op 5 februari valt (zie administratief dossier).

De vaststelling dat u wel weet wanneer de Pakistaanse onafhankelijkheidsdag valt en weet dat er een aanslag op een school is geweest in Peshawar (CGVS, p. 17 & 22), weegt geenszins op tegen bovenstaande tegenstrijdigheden en onwetendheden.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u van uw geboorte tot oktober of november 2015 heel uw leven – drie maanden uitgezonderd - in Pakistan zou hebben gewoond.

Wat betreft de UNHCR Voluntary Repatriation Form dd. 15.04.2010, moet worden opgemerkt dat dit document aantoont dat u, uw ouders, uw broers en uw zussen – uitgezonderd uw broer Ni. - in april 2010 van Pakistan zijn teruggekeerd naar Afghanistan, hetgeen momenteel niet wordt betwist. Echter, dit document kan geenszins aantonen dat u nadien nog in Pakistan heeft verbleven.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat er wordt vermoed dat u **bewust geen zicht wil bieden op de redenen waarom en het tijdstip waarop uw familie van Afghanistan naar Pakistan is vertrokken**. U blijft namelijk zeer vaag hieromtrent. Gevraagd sinds wanneer uw ouders in Pakistan leefden, antwoordt u dat u het niet weet en dat u een papier heeft van uw grootvader langs vaderskant waarop staat dat ze in Afghanistan leefden voor 30 jaar (CGVS, p. 12). Gevraagd naar de reden waarom uw familie voor uw geboorte van Afghanistan naar Pakistan is verhuisd, stelt u dat uw grootvader langs vaderskant besloot te verhuizen door een oorlog in Afghanistan (CGVS, p. 12). Wanneer u gevraagd wordt om meer te vertellen over deze oorlog, komt u niet verder dan te zeggen dat de Russen naar Afghanistan kwamen en dat hun aanwezigheid leidde tot een revolutie in Afghanistan (CGVS, p. 12). Ook wanneer u wordt

gevraagd om te vertellen wat de Russen deden in uw regio van herkomst in Afghanistan, blijft u erg vaag door te stellen dat ze vochten en dat u geen exacte informatie heeft (CGVS, p. 12). Ook wat betreft de familieleden van uw moeder, kunt u niet eens bij benadering zeggen wanneer zij in Pakistan zijn aangekomen noch waarom ze Afghanistan hebben verlaten (CGVS, p. 12 & 13). Dergelijke onwetendheden zijn zeer opmerkelijk.

Daarenboven moet omwille van onderstaande vaststellingen worden opgemerkt dat **u geen correct zicht wilt bieden op uw familiebanden en de huidige verblijfplaatsen van uw familieleden.**

Vooreerst moet hieromtrent worden gewezen op **uw inconsistente en vage verklaringen omtrent de leeftijd van uw broer Z. en u zus Za.** Zo liet u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming op 4 maart 2016 bij de DVZ optekenen dat Z. en Za. beiden 13 jaar zijn (verklaring DVZ eerste verzoek dd. 04.03.2016, punt 17). Wanneer u in het kader van uw huidige verzoek gevraagd wordt naar de leeftijd van deze twee, stelt u dat ze jonger zijn dan u (CGVS, p. 13). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of Z. en Za. een tweeling zijn, antwoordt u dat ze voor zover u weet dezelfde leeftijd hebben en dat u niet weet of ze al dan niet een tweeling zijn (CGVS, p. 13). Gevraagd of ze bijna dezelfde leeftijd hebben, antwoordt u dat u het niet weet (CGVS, p. 13). Wanneer opnieuw wordt gevraagd hoe oud Z. en Za. volgens u zijn, stelt u dat u niet eens uw eigen leeftijd weet en vraagt u zich af hoe u hun leeftijd kan weten (CGVS, p. 13). Ook wanneer gevraagd wordt hoe oud u ongeveer was toen ze werden geboren, kunt u niet eens bij benadering een schatting geven (CGVS, p. 13). Gevraagd of er veel leeftijdsverschil is tussen Z. en Za., antwoordt u dat er niet veel verschil is (CGVS, p. 13). Redelijkerwijze kan van u worden verwacht dat u bij benadering weet hoe oud Z. en Za. zijn en dat u weet of ze al dan niet een tweeling zijn. Geconfronteerd met uw eerste verklaring bij de DVZ dat ze beiden 13 jaar oud zijn, verklaart u dit niet te weten en stelt u vandaag de waarheid te vertellen (CGVS, p. 13). Deze verklaring wordt niet aanvaard.

Bovendien zijn er **tegenstrijdigheden omtrent de leeftijden van Z. en Za. in de door u neergelegde documenten.** Zo blijkt uit de Voluntary Repatriation Form van het UNHCR dd. 15.04.2010 dat Z. en Za. op dat moment allebei negen jaar oud waren (document 12). Echter, volgens de kopieën van de Afghan Citizen Cards (ACC Cards) is Z.U. geboren op 6 oktober 2000 en Z.B. op 6 oktober 2004 (document 13). Dit is een significant verschil van vier jaar. Geconfronteerd met dit verschil, stelt u dat data niet zo belangrijk zijn op deze kaarten en dat Afghanen er niet om geven (CGVS, p. 26). Ook deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat de NADRA de informatie opgegeven om een ACC Card voor niet-gedocumenteerde Afghaanse vluchtelingen aan te vragen, controleert en verifieert in het hoofdkwartier in Islamabad. Hierdoor kan de NADRA nagaan of de persoon reeds een Afghaans paspoort heeft of ooit al geregistreerd is geweest als Afghaans vluchteling in Pakistan (zie administratief dossier). Bijgevolg moeten de gegevens van uw broer en uw zus en hun opgegeven leeftijden in het UNHCR Voluntary Repatriation Form dd. 15.04.2010 tijdens dit verificatiemechanisme zijn opgedoken en is het onwaarschijnlijk dat de leeftijden van uw broer en zus dermate anders zijn op hun ACC-kaarten.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u slechts kopieën van de ACC-kaarten van uw familieleden neerlegt, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Daarenboven moet omtrent **de brief van de office of the Commissioner Afghan Refugees Khyber Pakhtunkhwa Peshawar dd. 20.04.2019** worden opgemerkt dat hierin wordt vermeld dat u een geregistreerde PoR-kaarthouder bent en dat uw familieleden nu ACC Cards hebben ontvangen (document 13). Echter, u verklaart dat noch u noch iemand van uw familie een PoR-kaart had (CGVS, p. 21). Later verklaart u dan weer dat u niet weet wat een PoR-kaart is (CGVS, p. 21). Dit is niet verenigbaar met uw eerdere verklaring dat u al wel gehoord heeft van een Proof of Registration of PoR kaart (CGVS, p. 21).

Ook opmerkelijk aan deze brief dd. 20.04.2019 is het feit dat hierin is vermeld dat u en uw familie een paar jaar geleden zijn gerepatriëerd van Pakistan naar Afghanistan. Het is vreemd dat de persoon die deze brief heeft geschreven, niet specifiek is geweest over het tijdstip van deze repatriëring. Immers, indien deze persoon daadwerkelijk toegang had tot de UNHCR/NADRA database zoals uit deze brief kan worden verondersteld, zou hij ook op de hoogte zijn geweest van jullie exacte tijdstip van terugkeer naar Afghanistan.

In verband met de stellingen in deze brief als zouden jullie door gebrek aan veiligheid en accommodatie naar Pakistan zijn teruggekeerd en als zou uw familie momenteel in Karkhano markt in Peshawar verblijven, moet worden opgemerkt dat dergelijke verklaringen enkel gebaseerd kunnen zijn op verklaringen van u en uw familieleden en dat dergelijke stellingen in een dergelijke brief een sterk gesolliciteerd karakter hebben.

Volledigheidshalve bevat deze brief dd. 20.04.2019 zeer weinig karakteristieke kenmerken zoals stempels waardoor een dergelijke brief zeer gemakkelijk na te maken is. Meer bepaald bevat deze brief louter één eenvoudige stempel en bestaat de rest van de brief uit getypte tekst.

Bovendien moet in dit opzicht worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat er sprake is van corruptie bij het verkrijgen van verblijfsdocumenten voor Afghanen in Pakistan en dat in Pakistan allerhande documenten illegaal verkrijgbaar zijn (zie administratief dossier).

Omwille van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de personen die vermeld staan op de ACC-kaarten (document 13) effectief uw ouders en broers en zussen zijn. Zelfs indien de vermeldde personen op de ACC-kaarten uw familieleden zouden zijn, sine quod non, kunnen deze kaarten geenszins aantonen dat u van uw geboorte tot 2015 quasi ononderbroken in Pakistan heeft verbleven. Immers, het betreffen enkel kaarten op naam van uw familieleden die pas sinds 2017 werden afgegeven. Bijgevolg kunnen deze kaarten op geen enkele manier aantonen dat u en uw familieleden in 2010 van Afghanistan naar Pakistan zijn teruggekeerd.

Wat betreft uw broer Ni. die volgens uw verklaring in 2010 niet zou zijn teruggekeerd naar Afghanistan doch in Pakistan zijn gebleven (CGVS, p. 8 & 9), moet worden opgemerkt dat **uw verklaringen over de PoR-kaart van uw broer Ni. niet overeenstemmen met de neergelegde kopie hiervan en met de beschikbare informatie hieromtrent.** Zo verklaart u dat deze PoR-kaart van Ni. nog steeds geldig is (CGVS, p. 24). Echter, op de achterkant van de kopie van deze kaart staat dat deze kaart geldig was tot 31 december 2015 (document 10). Met deze vaststelling geconfronteerd, stelt u dat hij deze kaart heeft en dat hij misschien de kaart of de datum heeft veranderd (CGVS, p. 24). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of Ni. na deze kaart nog een andere kaart ontving, antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat Ni. deze kaart bezat toen u met hem leefde (CGVS, p. 24). Wanneer hierna verschillende keren gevraagd wordt of Ni. na december 2015 een andere kaart of een andere document kreeg, komt u niet verder dan te denken dat hij misschien een nieuwe kaart heeft ontvangen (CGVS, p. 24 & 25). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er sinds eind 2014 geen PoR-kaarten meer fysiek worden verlengd en dat het verblijf van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan steeds wordt verlengd door de Pakistaanse overheid sinds 31 december 2015 door middel van een notificatie (zie administratief dossier). Het is zeer vreemd dat u hiervan ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 11 juli 2019 helemaal niet op de hoogte was. Des te vreemder is deze onwetendheid aangezien u nog steeds contact heeft met Ni. (CGVS, p. 14). Uw e-mail dd. 16 juli 2019 met daarin twee foto's van algemene brieven van de Pakistaanse overheid in verband met de verlenging van de PoR en ACC Cards en wat uitleg over deze verlengingen kan uw onwetendheid hieromtrent op het CGVS niet verschonen. Hetzelfde moet worden opgemerkt in verband met de prints betreffende de verlenging van de PoR-kaarten in Pakistan (document 19).

Ook wat betreft **uw verklaarde familieleden in Afghanistan** moeten verschillende opmerkingen worden gemaakt. Zo verklaart u dat u een aantal keer naar Afghanistan bent gegaan om zieke familieleden te bezoeken doch u blijft erg vaag over deze familieleden. Zo verklaart u dat u samen met uw vader een ziek familielid van hem in Afghanistan ging bezoeken (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de familieband met deze persoon stelt u dat hij de neef of de oom langs moederskant van uw vader was (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of hij dan wel de neef dan wel de oom van uw vader was, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 6). Deze onwetendheid is vreemd. Zeker aangezien u verklaart dat dit ziekenbezoek heeft plaatsgevonden na uw terugkeer naar Pakistan in 2010 (CGVS, p. 7). Bijgevolg was u minstens 13 jaar en dus oud genoeg om het verschil tussen een neef en een oom te kennen. Ook stelt u dat u zes of zeven jaar was toen u met uw grootmoeder langs vaderskant een familielid in Dara-i Nur ging bezoeken doch u weet niet welk familielid (CGVS, p. 7). Dergelijke onwetendheden over de identiteit van bezochte familieleden staat haaks op de vaststelling dat de familie de hoeksteen van de Afghaanse samenleving vormt (zie administratief dossier).

Tevens moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over welke familieleden in Dara-i Nur zouden wonen. Meer bepaald laat u eerst optekenen dat u een oom langs moederskant heeft die in Dara-i Nur woont en stelt u later dat u vier ooms langs moederskant heeft waarvan er drie in Pakistan leven en één in het dorp Chamyar (CGVS, p. 8 & 10). Met uw eerste verklaring hieromtrent geconfronteerd, ontkent u een oom langs moederskant te hebben in Dara-i Nur en stelt u dat uw vader een oom langs moederskant heeft in Chamyar (CGVS, p. 10).

Ook wanneer twee keer expliciet gevraagd wordt naar wie exact van uw familie in Dar-i Nur woont, komt u niet verder dan te stellen dat het familieleden van uw grootouders langs moederskant zijn (CGVS, p. 10).

Tevens weet u niet waar in Dara-i Nur deze familieleden leven (CGVS, p. 11).

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw nieuwe verklaringen dat u van uw geboorte tot 2015 quasi ononderbroken in Pakistan heeft gewoond en biedt u geen zicht op uw werkelijk familiebanden en hun verblijfplaatsen.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling geenszins wijzigen.

In verband met de bloeddonorkaart op uw naam, het bewijs van bloedafname op uw naam, twee attesten van Engelse les op uw naam, een certificaat op uw naam en vier attesten met schoolresultaten

op uw naam moet worden opgemerkt dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Temeer daar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in corruptie in Pakistan wijdverspreid is waardoor alle documenten op eenvoudige manier illegaal verkrijgbaar zijn.

Het oud boekje voor Afghaanse vluchtelingen op naam van uw grootvader S.M., de kopieën van Proof of Registration Cards (PoR Cards) op naam van N. en A.M., de Afghan Registration Card System op naam van N.A. en een kopie van een Afghaanse schooldiploma op naam van N.A. kunnen op geen enkele objectieve manier aantonen dat u heel uw leven in Pakistan zou hebben gewoond. Immers, ze bevatten louter identiteitsgegevens over de personen in kwestie.

De kopie van een overzicht van gerepatrieerde familieleden kan enkel bewijzen dat u en uw familie in 2010 van Pakistan zijn teruggekeerd naar Afghanistan, hetgeen niet wordt betwist.

Wat betreft de foto van uw grootvader, uw vader en uzelf en de foto die is aangehecht aan de UNHCR Voluntary Repatriation Form dd. 15.04.2010 moet worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bijgevolg kunnen ze evenmin uw verklaard langdurig verblijf in Pakistan aantonen.

Betreffende de vier prints van facebookaccounts met telkens een verklarende uitleg (document 20), moet worden opgemerkt dat men op Facebook kan posten wat men wil. Bijgevolg hebben deze prints geen objectieve bewijswaarde. Wat uw verklarende uitleg bij deze prints betreft, moet worden opgemerkt dat dit louter uw verklaringen zijn die op geen enkele manier bovenstaande onwetendheden en inconsistenties kan verklaren.

Betreffende het businesskaartje dat volgens u van jullie winkel in Pakistan is en de vijf facturen van gas en elektriciteit die jullie in Pakistan hebben betaald (verklaring volgend verzoek, punt 17) moet worden opgemerkt dat hierin noch uw naam noch de naam van uw familie wordt vermeld.

Het artikel van UNHCR dd. februari 2009 bevat louter algemene informatie over de repatriëring van Afghanen en de verwachtingen hieromtrent voor het jaar 2009.

De taskara op uw naam bevat louter informatie over uw identiteit die niet meteen ter discussie staat.

Wat betreft de twee foto's van u in België moet worden opgemerkt dat u hiermee wil aantonen dat u samen met andere vluchtelingen protesteerde en dat u uw rechten wil eerbiedigd zien. Echter, deze foto's bevatten geen informatie met betrekking tot uw verklaarde herkomst. Bovendien ontkent iets te vrezen in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan omtrent uw deelname aan deze protesten (CGVS, p. 29).

De vier enveloppes tonen louter aan dat u briefwisseling vanuit Pakistan heeft ontvangen.

In de e-mail van uw advocaat dd. 12.07.2019 geeft uw advocaat haar opmerkingen op het persoonlijk onderhoud naar aanleiding van haar vroegtijdig vertrek. Hierin verduidelijkt uw advocaat uw verklaring van net na de pauze en herhaalt ze dat u als voorzitter van uw klas maandelijks geld inzamelde van uw medeleerlingen, dat u dit in een groot boek noteerde en dat er steeds werd gewerkt met de Afghaanse kalender. Echter, deze verduidelijking kan geen ander licht werpen op bovenstaande onwetendheden en tegenstrijdigheden. In verband met de vraag van uw advocaat om een grondig onderzoek te doen naar uw statuut in Pakistan en de verwijzing naar uw toestemming om contact met het UNHCR op te nemen, moet worden gewezen op de verplichting die bij de verzoeker rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De asielinstanties mogen van een verzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Echter, u blijft in deze duidelijk in gebreke. Betreffende de verklaring van uw advocaat dat uw schooldocumenten kunnen worden aanvaard als bewijs dat u in Pakistan heeft gewoond, moet weerom gewezen worden naar het gemak waarmee allerhande documenten, ook schooldocumenten, in Pakistan kunnen worden verkregen (zie administratief dossier).

Er kan dus geen geloof worden gehecht aan uw nieuwe verklaringen dat u van uw geboorte tot 2015 quasi ononderbroken in Pakistan heeft gewoond en u biedt dus nog steeds geen zicht op uw werkelijke verblijfplaatsen de jaren voor uw komst naar België. Uw verklaringen over uw familiebanden wisten evenmin te overtuigen.

Met betrekking tot uw verklaarde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan, het land waarvan u verklaart de nationaliteit te bezitten (CGVS, p. 4), – meer bepaald vreest u de taliban omdat zij Engelssprekende mensen vermoorden, u kent er niemand en u heeft er geen huis of bezittingen (verklaring volgend verzoek, punten 15 & 18 ; CGVS, p. 30) - moet dus verwezen worden naar

bovenstaande vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw nieuwe verklaringen over uw verblijf in Pakistan van uw geboorte tot 2015.

Er dient nog toegevoegd dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 11 juli 2019 uitdrukkelijk gewezen werd op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Pakistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U stelt uw familieleden daadwerkelijk uw familieleden zijn en u blijft erbij dat u heel uw leven in Pakistan heeft gewoond (CGVS, p. 31). Ook haalt u aan dat u niet weet waarom het CGVS u weigert documenten te geven, dat u ook een mens bent en dat u niet naar hier zou zijn gekomen indien u geen problemen had in Afghanistan (CGVS, p. 31). U blijft erbij dat u de waarheid heeft verteld (CGVS, p. 32).

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "de materiële motiveringsverplichting", van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Op 11 december 2015 dient verzoeker zijn eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Op 28 augustus 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden recent verblijf in het district Behsud van de Afghaanse provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek naar België en evenmin aan de voorgehouden problemen naar aanleiding van (geheime) seksuele betrekkingen met een buurmeisje. Verzoeker tekende hiertegen geen beroep aan, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 16 oktober 2017 dient verzoeker zijn tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in België in. Hij volhardt in zijn eerdere verklaringen en legt een aantal bijkomende stukken voor. Op 14 februari 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Verzoeker tekende hiertegen geen beroep aan, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Na een verblijf in Frankrijk gedurende zes maanden, waar hij eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende, dient verzoeker op 20 december 2018 onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in België in. Hij stelt dat hij in het kader van zijn twee voorgaande verzoeken om internationale bescherming leugenachtige verklaringen aflegde. Hij voert aan dat hij in Peshawar (Pakistan) is geboren, dat hij hier verbleef tot hij met zijn gezin (behalve één broer) in april 2010 terugkeerde naar Afghanistan (naar het dorp Chamyar in het district Behsud van de provincie Nangarhar), dat hij met zijn gezin na 3 à 3,5 maanden terugkeerde naar Pakistan omwille van de algemene onveilige situatie en financiële problemen, en dat hij nadien nog enkele korte periodes terugkeerde naar Afghanistan totdat hij in oktober of november 2015 Pakistan verliet. Op 29 maart 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen, die echter op 15 mei 2019 door de commissaris-generaal werd ingetrokken. Het beroep tegen deze beslissing werd bij 's Raads arrest nr. 223 267 van 26 juni 2019 verworpen. Nadat verzoeker op 11 juli 2019 tijdens een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, nam de commissaris-generaal op 19 juli 2019 de *in casu* bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Verzoeker voert aan dat hij dat hij Pakistan verliet omdat hij vreest door zijn vader te worden vermoord daar hij veel ruzie maakte met zijn vader en deze hem uiteindelijk buiten zette. Tevens voert verzoeker aan dat hij de Pakistaanse politie vreest die geld komt eisen. Ten aanzien van Afghanistan voert verzoeker aan dat hij er niet naar kan terugkeren omdat hij er niemand kent, omdat er oorlog is en hij er geen huis of bezittingen heeft, alsook voert hij aan er de taliban te vrezen die mensen vermoorden die Engels spreken. In de bestreden beslissing wordt verzoekers derde (volgend) verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard omdat verzoeker geen elementen heeft aangebracht die de kans aanzien groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dienaangaande vooreerst dat uit verzoekers leugenachtige verklaringen in het kader van zijn voorgaande twee verzoeken om internationale bescherming blijkt dat hij de Belgische asielinstanties reeds bewust trachtte te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers nieuwe verklaring dat hij sedert zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België in oktober of november 2015 onafgebroken – op een korte terugkeer naar Afghanistan na – steeds in de Pakistaanse stad Peshawar heeft verbleven. Dienaangaande stelt de commissaris-generaal dat (i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt; (ii) verzoekers kennis over Pakistan op verschillende essentiële vlakken gebrekkig is; (iii) het voorgelegde “*UNHCR Voluntary Repatriation Form*” van 15 april 2010 weliswaar aantoonde dat verzoeker en zijn gezin (behoudens één broer) in april 2010 terugkeerden van Pakistan naar Afghanistan, doch niet aantoonde dat zij nadien terugkeerden naar Pakistan; (iv) verzoeker geen zicht biedt op het tijdstip en de reden(en) van het vertrek van zijn familie van Afghanistan naar Pakistan; en (v) verzoeker evenmin een zicht biedt op zijn familiebanden en de huidige verblijfplaatsen van zijn familieleden. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) de (overige) door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; (ii) de opmerkingen van verzoekers raadsman bij de notities van het persoonlijk onderhoud evenmin de voorgaande vaststellingen wijzigen; en (iii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers gewijzigde

verklaringen met betrekking tot verblijf in Pakistan vanaf zijn geboorte tot 2015, evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden vrees ten aanzien van Afghanistan.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.2.4. Waar verzoeker zijn verklaringen in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming grondig wijzigt en aanvoert dat hij in het kader van zijn voorgaande twee verzoeken om internationale bescherming leugenachtige verklaringen aflegde op aanraden van derden, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*“Er moet wat betreft uw nieuwe verklaringen vooreerst worden vastgesteld dat **u geen afdoende verklaring aanbrengt voor het afleggen van uw leugenachtige verklaringen in het kader van uw eerste twee verzoeken** met betrekking tot uw verblijfplaatsen van uw geboorte tot uw aankomst in België. Dat voor u onbekende Afghanen u bij aankomst in België adviseerden om niets te zeggen over uw geboorte en uw verblijf in Pakistan omdat uw verzoek om internationale bescherming dan geweigerd zou worden en u België zou moeten verlaten (verklaring volgend verzoek, punt 15 ; CGVS, p. 22), ontslaat u geenszins van de verplichting die op een verzoeker rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De asielinstanties mogen van een verzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. De vaststelling dat u in het kader van uw derde en huidige verzoek stelt dat u de Belgische asielinstanties gedurende uw eerste twee verzoeken bewust heeft proberen te misleiden, ondermijnt reeds op ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid.”*

In zijn verzoekschrift volhardt verzoeker in zijn bewering dat hij op aanraden van derden tijdens zijn eerste twee verzoeken om internationale bescherming leugenachtige verklaringen aflegde, hetgeen op zich echter geen ander licht werpt op de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing. De commissaris-generaal wijst er terecht op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Dat verzoeker het advies zou hebben opgevolgd van voor hem onbekende Afghanen valt niet te rijmen met deze op zijn schouders rustende medewerkingsplicht. Uit het loutere feit dat de commissaris-generaal rekening hield met het leugenachtig karakter van de verklaringen die verzoeker tijdens zijn eerste twee verzoeken om internationale bescherming aflegde, kan geenszins worden afgeleid dat de commissaris-generaal vooringenomen zou zijn bij de beoordeling van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming; de commissaris-generaal dient immers rekening te houden met alle elementen van het dossier en dus ook met verzoekers eerdere leugenachtige verklaringen. Ook het feit dat de commissaris-generaal de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 29 maart 2019 heeft ingetrokken, doet geen afbreuk aan het voorgaande, daar deze beslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Aldus besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat uit het leugenachtig karakter van de verklaringen die verzoeker tijdens zijn vorige twee verzoeken om internationale bescherming aflegde, blijkt dat verzoeker de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

2.2.5. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers nieuwe verklaring dat hij sedert zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België in oktober of november 2015 onafgebroken – op een korte terugkeer naar Afghanistan na – steeds in de Pakistaanse stad Peshawar heeft verbleven.

2.2.5.1. Dienaangaande stelt de commissaris-generaal vooreerst terecht vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt:

*“Hieromtrent moet vooreerst worden gewezen op **verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kader van uw huidige verzoek en uw verklaringen op het CGVS op 11 juli 2019.***

Zo liet u bij de DVZ optekenen dat u voor een bepaalde periode in Takal in Peshawar heeft gewoond (verklaring volgend verzoek, punt 10). Echter, wanneer op het CGVS u wordt gevraagd om al uw woonplaatsen op te sommen, laat u na om Takal te vermelden (CGVS, p. 5). Ook wanneer u op het CGVS expliciet gevraagd wordt of u in Takal gewoond heeft, stelt u dat u het zich niet herinnert (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met uw verklaring hieromtrent bij de DVZ, stelt u dat jullie er misschien leefden maar dat u toen een kind was (CGVS, p. 5). Deze uitleg wordt niet aanvaard. Immers, de verklaring bij de DVZ is opgesteld aan de hand van uw eigen verklaringen.

Tevens liet u bij de DVZ optekenen dat u nooit in Afghanistan heeft gewoond en dat u enkel gedurende drie dagen in Afghanistan bent geweest om er uw taskara af te halen (verklaring volgend verzoek, punten 10 & 15). Ook liet u er optekenen dat u toen in de zevende klas zat (verklaring volgend verzoek, punt 15). Op het CGVS daarentegen verklaart u dat u in april 2010 gedurende drie of drieënhalve maand naar Afghanistan bent teruggekeerd en dat u daarnaast nog drie, vier of vijf keer voor enkele dagen naar Afghanistan bent teruggekeerd (CGVS, p. 5, 6, 7 & 8). Het is zeer vreemd dat u op de DVZ slechts één korte terugkeer naar Afghanistan, met name voor het verkrijgen van uw taskara, heeft aangehaald doch niet uw drie of drieënhalve maand durende terugkeer naar Afghanistan in 2010. Geconfronteerd met uw verklaringen hierover op de DVZ, ontkent u er te hebben gesproken over drie dagen, stelt u dat u er kort moest zijn, dat ze uw interview samenvatten en dat als u het zo zou hebben gezegd, u het vandaag wil corrigeren (CGVS, p. 8). Wanneer hierna wordt opgemerkt dat het vreemd is dat u bij de DVZ niets heeft verteld over uw drie maand durende terugkeer naar Afghanistan in 2010, antwoordt u dat ze u hierover niets hebben gevraagd en dat ze u zeiden kort te zijn (CGVS, p. 8). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Ze kunnen op geen enkele manier een verklaring bieden voor uw stelling op de DVZ dat u – buiten de drie dagen om uw taskara te bekomen – nooit in Afghanistan heeft gewoond (verklaring volgend verzoek, punten 10 & 15).

Ook stelt u op het CGVS dat u in de tiende graad zat toen u uw taskara ontving (CGVS, p. 19). Deze verklaring is niet verenigbaar met uw verklaring op de DVZ als zou u toen in de zevende graad hebben gezeten (verklaring volgend verzoek, punt 15). Geconfronteerd met deze verklaring van u op de DVZ ontkent u dit te hebben gezegd en zei u dat u voordien onterecht zei dat u tot de negende graad heeft gestudeerd terwijl u in werkelijkheid tot de elfde graad heeft gestudeerd (CGVS, p. 20). Echter, dit is een loutere post factum verklaring die niet kan overtuigen. Bovendien liet u ook bij de DVZ al optekenen dat u toen de volledige waarheid wilde vertellen (verklaring volgend verzoek, punt 15).

Bovendien moet worden opgemerkt dat u zeer vaag blijft over de tijdsperiode waarin u nog in Pakistan bleef nadat u uw taskara had ontvangen. Meer bepaald stelt u dat u na het ontvangen van uw taskara een of drie jaar in Pakistan bleef om meteen hierna “drie jaar” te zeggen (CGVS, p. 19). Wanneer vastgesteld wordt dat dit toch wel een groot verschil is, bevestigt u dit, stelt u dat u wilt denken voor u antwoordt en antwoordt u deze keer “een jaar” (CGVS, p. 19). Dit verschil is aanzienlijk.”

Wat betreft zijn beweerde verblijf in Takal stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken ook al niet zeker wist of hij hier ooit had verbleven maar dat de tolk hem “*niet de nodige ruimte heeft gegund om dit verder te specificeren*”. Om geen foute informatie te geven, heeft hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangegeven dat hij niet zeker wist of hij al dan niet ooit in Takal heeft gewoond. Hij stelt dat hij intussen navraag heeft gedaan bij zijn broer en dat hij wel degelijk als kind in Takal heeft gewoond.

Hiermee komt verzoeker niet verder dan het *post factum* opwerpen van loutere beweringen, hetgeen niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer. Er dient bovendien op gewezen dat de verklaringen die verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd, hem in het Pashtou werden voorgelezen en dat hem op het einde van dit interview de kans werd geboden nog iets aan zijn

verklaringen toe te voegen (administratief dossier, stuk 16, stuk 5). Bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maakte verzoeker evenmin melding van enige druk vanwege de tolk of de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens zijn interview aldaar (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Dat zijn broer intussen zou hebben bevestigd dat verzoeker als kind in Takal heeft gewoond, is slechts een blote bewering die geen afbreuk doet aan het tegenstrijdig karakter van verzoekers verklaringen dienaangaande op de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen anderzijds.

Waar verzoeker betreffende zijn terugkeer naar Afghanistan gedurende 3 à 3,5 maanden in 2010 in zijn verzoekschrift aanvoert dat de tolk op de Dienst Vreemdelingenzaken vroeg om kort te zijn en dat hij door de tolk werd afgebroken wanneer hij over zijn verblijf van 3 à 3,5 maanden in Afghanistan wilde vertellen, dient er opnieuw op gewezen dat dit slechts een *post factum*-bewering betreft, dat zijn verklaringen hem op de Dienst Vreemdelingenzaken werden voorgelezen in het Pashtou, dat hem op het einde van dit interview de kans werd gegeven om nog iets aan zijn verklaringen toe te voegen en dat hij bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op geen enkel ogenblik melding maakte van problemen met de tolk tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit klemt des te meer daar hij op de Dienst Vreemdelingenzaken wél melding maakte van een terugkeer naar Afghanistan gedurende drie dagen om zijn taskara af te halen toen hij in de zevende klas zat, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij in de tiende klas zat toen hij zijn taskara ontving. Dat verzoeker een stuk voorlegt waaruit zijn terugkeer naar Afghanistan blijkt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier, stuk 12), doet geen afbreuk aan het tegenstrijdig karakter van zijn verklaringen betreffende zijn terugkeer naar Afghanistan. Bovendien blijkt uit dit stuk enkel dat verzoeker (en zijn gezin, behoudens één broer) in april 2010 naar Afghanistan terugkeerden, doch er blijkt geenszins uit dat verzoeker na 3 à 3,5 maanden opnieuw naar Pakistan zou zijn vertrokken.

Gezien het voorgaande, en daar verzoeker met betrekking tot de overige hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer voert, blijven deze motieven onverminderd overeind.

2.2.5.2. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis over Pakistan op verschillende essentiële vlakken gebrekkig is:

“Daarenboven moet worden opgemerkt dat uw kennis over Pakistan op verschillende essentiële aspecten te wensen overlaat.

Zo moet worden opgemerkt dat u slechts een beperkte kennis heeft van de Pakistaanse kalender. U stelt weliswaar correct dat de Pakistaanse kalender dezelfde is als de westerse kalender en niet dezelfde is als de Afghaanse kalender doch u weet niet in welke maand volgens de westerse kalender 1 hamal – dit is de eerste dag van het nieuwe jaar volgens de Afghaanse kalender (zie administratief dossier) – valt (CGVS, p. 3 & 4). Tevens stelt u dat de eerste schooldag in Pakistan in sunbula valt doch u weet niet in welke maand de Afghaanse maand sunbula valt volgens de westerse of Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 16). Gevraagd naar de naam van de achtste maand in Pakistan, antwoordt u dat ze de Engelse maanden gebruiken waarna u de maanden van januari tot augustus opzegt (CGVS, p. 15). Wanneer hierna opnieuw wordt gevraagd naar de naam van de achtste maand, antwoordt u “august” en voegt u hieraan toe dat u dit hier heeft geleerd (CGVS, p. 15). Gevraagd of u dit niet leerde in Pakistan, antwoordt u dat u het ook leerde in Pakistan maar dat u het zich niet herinnerde (CGVS, p. 15). Het is opmerkelijk dat u niet meteen de naam van de achtste maand in Pakistan kunt noemen zonder alle voorgaande maanden op te sommen. Bovenstaande onwetendheden omtrent de kalender gebruikt in Pakistan zijn vreemd. Immers, zelfs als zou uw school in Pakistan de Afghaanse kalender hebben gebruikt zoals u beweert (CGVS, p. 3, 4 & 17), kan redelijkerwijze worden verwacht dat u die nagenoeg heel uw leven in Pakistan zou hebben gewoond, de westerse of Gregoriaanse kalender – dit is de kalender gebruikt in Pakistan – vlot kunt hanteren.

Ook moet worden gewezen op uw vage en tegenstrijdige verklaringen omtrent het moment waarop u schoolvakantie in Pakistan had. Eerst verklaart u dat u in de tiende of de elfde maand 2015 Pakistan verlaten heeft en dat u op dat moment drie maanden vakantie had (CGVS, p. 15). Wanneer vervolgens wordt gevraagd naar de maanden waarin u drie maanden vakantie had, geeft u de maanden hamal, saur en jauza (CGVS, p. 15). Echter, deze drie Afghaanse maanden lopen van 21 maart tot 21 juni (zie administratief dossier). Bijgevolg kon u in de tiende of elfde maand geen grote vakantie hebben gehad. Geconfronteerd met uw verklaring dat u drie maand vakantie had toen u Pakistan verliet, bevestigt u dit, stelt u dat mensen zich toen terug gingen inschrijven op school, dat het vier jaar geleden is, dat u meer dan vier jaar in het buitenland woont en dat u geheugenproblemen heeft (CGVS, p. 15).

Echter, u bent niet in behandeling voor uw geheugenproblemen en brengt geen objectief concreet element aan die deze loutere blote bewering kan staven (CGVS, p. 15). Bovendien kan er redelijkerwijze van u, die tot en met de elfde graad naar school is gegaan (CGVS, p. 15), worden verwacht dat u ook vier jaar na het stoppen met uw school weet wanneer u grote vakantie had. Wanneer hierna opnieuw wordt gevraagd naar de maanden in Pakistan waarin u drie maanden vakantie had, antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat jullie eerst jullie resultaten kregen en dat jullie dan drie maanden vakantie hadden (CGVS, p. 15). Wanneer vervolgens de vraag nogmaals herhaald wordt, antwoordt u dat het tussen de achtste, negende of tiende maand is (CGVS, p. 15). Ook deze maanden komen niet overeen met hamal, saur en jauza (zie administratief dossier). Bovendien blijkt uit de objectief beschikbare informatie dat de grote schoolvakantie in de provincie Khyber Pakhtunkwa waartoe Peshawar behoort, valt tussen mei en eind augustus, en dit voor zowel privé- als de overheidsscholen (zie administratief dossier).

Gevraagd naar de **president van Pakistan** toen u het land in 2015 verliet, geeft u de naam Nawaz Sharif en stelt u dat u het zich niet precies herinnert (CGVS, p. 5). Hij was echter de eerste minister van Pakistan in 2015 (zie administratief dossier). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of Nawaz Sharif de president dan wel de eerste minister dan wel iets anders was, stelt u dat hij de eerste minister was (CGVS, p. 6). Wanneer hierna gevraagd wordt wie dan de president van Pakistan was, geeft u opnieuw eerst de naam van Nawaz Sharif om vervolgens te stellen dat u het niet weet en daarna te verklaren dat er nog een andere persoon was, Mamnoon, die een donkere huid had en wiens naam op het nieuws kwam (CGVS, p. 6). Er is inderdaad ene Mamnoon Hussain die in 2015 president van Pakistan was (zie administratief dossier). Echter, het is opmerkelijk dat u niet goed weet of Nawaz Sharif president of eerste minister was en dat u de volledige naam van Mamnoon Hussain niet kent.

Ook is het opmerkelijk dat u niet weet wanneer **Kashmir Day** gevierd wordt in Pakistan (CGVS, p. 17). Dit is nochtans een feestdag in Pakistan die op 5 februari valt (zie administratief dossier).

De vaststelling dat u wel weet wanneer de Pakistaanse onafhankelijkheidsdag valt en weet dat er een aanslag op een school is geweest in Peshawar (CGVS, p. 17 & 22), weegt geenszins op tegen bovenstaande tegenstrijdigheden en onwetendheden."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift verduidelijkt dat hij de Pakistaanse/gregoriaanse kalender (in Pakistan gebruikt men tevens de gregoriaanse kalender) pas in België vlot leerde gebruiken en dat hij in Pakistan naar een Afghaanse school ging waar de Afghaanse kalender werd gebruikt, dient erop gewezen dat verzoeker voorhoudt dat hij zijn hele leven (behoudens enkele korte terugkeren naar Afghanistan) in Pakistan heeft gewoond tot aan zijn vertrek naar België in oktober of november 2015, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker de Pakistaanse kalender, die dezelfde is als de gregoriaanse kalender, wel degelijk kan gebruiken en, daar hij als beweerde Afghaanse vluchteling die naar een Afghaanse school ging, in staat is om deze kalender gemakkelijk om te zetten naar de Afghaanse kalender en omgekeerd, *quod non*. De opmerking van zijn raadsman dat verzoeker in zijn Afghaanse klas de Pakistaanse kalender niet gebruikte (zie map 'Documenten' in het administratief dossier, stuk 17) komt op hetzelfde neer als voormeld verweer in het verzoekschrift en vormt dan ook geenszins een afdoende verschuiving voor verzoekers gebrekkige kennis van de Pakistaanse/gregoriaanse kalender.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de Afghaanse scholen in Pakistan niet het Pakistaanse onderwijssysteem volgen en dat de grote vakantie in de Afghaanse scholen in de maanden jauze, saratan en asad valt, komt hij niet verder dan het *post factum* opwerpen van een bewering die hij middels geen enkel objectief stuk staft. Hoe dan ook kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij ook weet wanneer de grote vakantie in Pakistaanse scholen valt daar hij beweert zo goed als zijn hele leven tot aan zijn vertrek naar België in 2015 in Pakistan te hebben gewoond.

Waar verzoeker verder stelt dat "*het verschil tussen een eerste minister en een president niet als dermate tegenstrijdige verklaringen kan worden beschouwd, al zeker niet voor iemand die niet in politiek geïnteresseerd is*", dient erop gewezen dat er wel degelijk een duidelijk onderscheid bestaat tussen een president en een eerste minister. Dat verzoeker beide door elkaar haalt, duidt dan ook op het ingestudeerd karakter van zijn kennis en doet bijgevolg afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijf(plaats(en)) in Pakistan voorafgaand aan zijn komst naar België.

Verzoekers bewering dat hij Afghaan is, dat voor hem enkel de Afghaanse feesten tellen en dat aan andere feesten geen aandacht wordt geschonken, valt niet te rijmen met het feit dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud wel kon aangeven wanneer de Pakistaanse onafhankelijkheidsdag wordt gevierd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Dat verzoeker zelfs niet eens bij benadering kan zeggen

wanneer “Kashmir Day” wordt gevierd in Pakistan, is dan ook wel degelijk een element dat verder afbreuk doet aan zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijf(plaats(en)) in Pakistan tot aan zijn vertrek naar België in 2015. Als zodanig kan uit deze motivering evenmin enige vooringenomenheid in hoofde van de commissaris-generaal worden afgeleid.

2.2.5.3. Verder stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt: “Wat betreft de UNHCR Voluntary Repatriation Form dd. 15.04.2010, moet worden opgemerkt dat dit document aantoont dat u, uw ouders, uw broers en uw zussen – uitgezonderd uw broer Ni. - in april 2010 van Pakistan zijn teruggekeerd naar Afghanistan, hetgeen momenteel niet wordt betwist. Echter, dit document kan geenszins aantonen dat u nadien nog in Pakistan heeft verbleven.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift, zodat deze motivering onverminderd overeind blijft.

2.2.5.4. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker evenmin een zicht biedt op zijn familiebanden en de huidige verblijfplaatsen van zijn familieleden:

“Daarnaast moet worden opgemerkt dat er wordt vermoed dat **u bewust geen zicht wil bieden op de redenen waarom en het tijdstip waarop uw familie van Afghanistan naar Pakistan is vertrokken. U blijft namelijk zeer vaag hieromtrent.** Gevraagd sinds wanneer uw ouders in Pakistan leefden, antwoordt u dat u het niet weet en dat u een papier heeft van uw grootvader langs vaderskant waarop staat dat ze in Afghanistan leefden voor 30 jaar (CGVS, p. 12). Gevraagd naar de reden waarom uw familie voor uw geboorte van Afghanistan naar Pakistan is verhuisd, stelt u dat uw grootvader langs vaderskant besloot te verhuizen door een oorlog in Afghanistan (CGVS, p. 12). Wanneer u gevraagd wordt om meer te vertellen over deze oorlog, komt u niet verder dan te zeggen dat de Russen naar Afghanistan kwamen en dat hun aanwezigheid leidde tot een revolutie in Afghanistan (CGVS, p. 12). Ook wanneer u wordt gevraagd om te vertellen wat de Russen deden in uw regio van herkomst in Afghanistan, blijft u erg vaag door te stellen dat ze vochten en dat u geen exacte informatie heeft (CGVS, p. 12). Ook wat betreft de familieleden van uw moeder, kunt u niet eens bij benadering zeggen wanneer zij in Pakistan zijn aangekomen noch waarom ze Afghanistan hebben verlaten (CGVS, p. 12 & 13). Dergelijke onwetendheden zijn zeer opmerkelijk.

Daarenboven moet omwille van onderstaande vaststellingen worden opgemerkt dat **u geen correct zicht wilt bieden op uw familiebanden en de huidige verblijfplaatsen van uw familieleden.**

Vooreerst moet hieromtrent worden gewezen op **uw inconsistente en vage verklaringen omtrent de leeftijd van uw broer Z. en u zus Za.** Zo liet u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming op 4 maart 2016 bij de DVZ optekenen dat Z. en Za. beiden 13 jaar zijn (verklaring DVZ eerste verzoek dd. 04.03.2016, punt 17). Wanneer u in het kader van uw huidige verzoek gevraagd wordt naar de leeftijd van deze twee, stelt u dat ze jonger zijn dan u (CGVS, p. 13). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of Z. en Za. een tweeling zijn, antwoordt u dat ze voor zover u weet dezelfde leeftijd hebben en dat u niet weet of ze al dan niet een tweeling zijn (CGVS, p. 13). Gevraagd of ze bijna dezelfde leeftijd hebben, antwoordt u dat u het niet weet (CGVS, p. 13). Wanneer opnieuw wordt gevraagd hoe oud Z. en Za. volgens u zijn, stelt u dat u niet eens uw eigen leeftijd weet en vraagt u zich af hoe u hun leeftijd kan weten (CGVS, p. 13). Ook wanneer gevraagd wordt hoe oud u ongeveer was toen ze werden geboren, kunt u niet eens bij benadering een schatting geven (CGVS, p. 13). Gevraagd of er veel leeftijdsverschil is tussen Z. en Za., antwoordt u dat er niet veel verschil is (CGVS, p. 13). Redelijkerwijze kan van u worden verwacht dat u bij benadering weet hoe oud Z. en Za. zijn en dat u weet of ze al dan niet een tweeling zijn. Geconfronteerd met uw eerste verklaring bij de DVZ dat ze beiden 13 jaar oud zijn, verklaart u dit niet te weten en stelt u vandaag de waarheid te vertellen (CGVS, p. 13). Deze verklaring wordt niet aanvaard.

Bovendien zijn er **tegenstrijdigheden omtrent de leeftijden van Z. en Za. in de door u neergelegde documenten.** Zo blijkt uit de Voluntary Repatriation Form van het UNHCR dd. 15.04.2010 dat Z. en Za. op dat moment allebei negen jaar oud waren (document 12). Echter, volgens de kopieën van de Afghan Citizen Cards (ACC Cards) is Z.U. geboren op 6 oktober 2000 en Z.B. op 6 oktober 2004 (document 13). Dit is een significant verschil van vier jaar. Geconfronteerd met dit verschil, stelt u dat data niet zo belangrijk zijn op deze kaarten en dat Afghanen er niet om geven (CGVS, p. 26). Ook deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat de NADRA de informatie opgegeven om een ACC Card voor niet-gedocumenteerde Afghaanse vluchtelingen aan te vragen, controleert en verifieert in het hoofdkwartier in Islamabad. Hierdoor kan de NADRA nagaan of de persoon reeds een Afghaans paspoort heeft of ooit al geregistreerd is geweest als Afghaans vluchteling in Pakistan (zie administratief dossier). Bijgevolg moeten de gegevens van uw broer en uw zus en hun opgegeven leeftijden in het UNHCR Voluntary Repatriation Form dd. 15.04.2010 tijdens dit

verificatiemechanisme zijn opgedoken en is het onwaarschijnlijk dat de leeftijden van uw broer en zus dermate anders zijn op hun ACC-kaarten.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u slechts kopieën van de ACC-kaarten van uw familieleden neerlegt, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Daarenboven moet omtrent **de brief van de office of the Commissioner Afghan Refugees Khyber Pakhtunkhwa Peshawar dd. 20.04.2019** worden opgemerkt dat hierin wordt vermeld dat u een geregistreerde PoR-kaarthouder bent en dat uw familieleden nu ACC Cards hebben ontvangen (document 13). Echter, u verklaart dat noch u noch iemand van uw familie een PoR-kaart had (CGVS, p. 21). Later verklaart u dan weer dat u niet weet wat een PoR-kaart is (CGVS, p. 21). Dit is niet verenigbaar met uw eerdere verklaring dat u al wel gehoord heeft van een Proof of Registration of PoR kaart (CGVS, p. 21).

Ook opmerkelijk aan deze brief dd. 20.04.2019 is het feit dat hierin is vermeld dat u en uw familie een paar jaar geleden zijn gerepatrieerd van Pakistan naar Afghanistan. Het is vreemd dat de persoon die deze brief heeft geschreven, niet specifiek is geweest over het tijdstip van deze repatriëring. Immers, indien deze persoon daadwerkelijk toegang had tot de UNHCR/NADRA database zoals uit deze brief kan worden verondersteld, zou hij ook op de hoogte zijn geweest van jullie exacte tijdstip van terugkeer naar Afghanistan.

In verband met de stellingen in deze brief als zouden jullie door gebrek aan veiligheid en accommodatie naar Pakistan zijn teruggekeerd en als zou uw familie momenteel in Karkhano markt in Peshawar verblijven, moet worden opgemerkt dat dergelijke verklaringen enkel gebaseerd kunnen zijn op verklaringen van u en uw familieleden en dat dergelijke stellingen in een dergelijke brief een sterk gesolliciteerd karakter hebben.

Volledigheidshalve bevat deze brief dd. 20.04.2019 zeer weinig karakteristieke kenmerken zoals stempels waardoor een dergelijke brief zeer gemakkelijk na te maken is. Meer bepaald bevat deze brief louter één eenvoudige stempel en bestaat de rest van de brief uit getypte tekst.

Bovendien moet in dit opzicht worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat er sprake is van corruptie bij het verkrijgen van verblijfsdocumenten voor Afghanen in Pakistan en dat in Pakistan allerhande documenten illegaal verkrijgbaar zijn (zie administratief dossier).

Omwille van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de personen die vermeld staan op de ACC-kaarten (document 13) effectief uw ouders en broers en zussen zijn. Zelfs indien de vermeldde personen op de ACC-kaarten uw familieleden zouden zijn, sine quod non, kunnen deze kaarten geenszins aantonen dat u van uw geboorte tot 2015 quasi ononderbroken in Pakistan heeft verbleven. Immers, het betreffen enkel kaarten op naam van uw familieleden die pas sinds 2017 werden afgegeven. Bijgevolg kunnen deze kaarten op geen enkele manier aantonen dat u en uw familieleden in 2010 van Afghanistan naar Pakistan zijn teruggekeerd.

Wat betreft uw broer Ni. die volgens uw verklaring in 2010 niet zou zijn teruggekeerd naar Afghanistan doch in Pakistan zijn gebleven (CGVS, p. 8 & 9), moet worden opgemerkt dat **uw verklaringen over de PoR-kaart van uw broer Ni. niet overeenstemmen met de neergelegde kopie hiervan en met de beschikbare informatie hieromtrent.** Zo verklaart u dat deze PoR-kaart van Ni. nog steeds geldig is (CGVS, p. 24). Echter, op de achterkant van de kopie van deze kaart staat dat deze kaart geldig was tot 31 december 2015 (document 10). Met deze vaststelling geconfronteerd, stelt u dat hij deze kaart heeft en dat hij misschien de kaart of de datum heeft veranderd (CGVS, p. 24). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of Ni. na deze kaart nog een andere kaart ontving, antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat Ni. deze kaart bezat toen u met hem leefde (CGVS, p. 24). Wanneer hierna verschillende keren gevraagd wordt of Ni. na december 2015 een andere kaart of een andere document kreeg, komt u niet verder dan te denken dat hij misschien een nieuwe kaart heeft ontvangen (CGVS, p. 24 & 25). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er sinds eind 2014 geen PoR-kaarten meer fysiek worden verlengd en dat het verblijf van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan steeds wordt verlengd door de Pakistaanse overheid sinds 31 december 2015 door middel van een notificatie (zie administratief dossier). Het is zeer vreemd dat u hiervan ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 11 juli 2019 helemaal niet op de hoogte was. Des te vreemder is deze onwetendheid aangezien u nog steeds contact heeft met Ni. (CGVS, p. 14). Uw e-mail dd. 16 juli 2019 met daarin twee foto's van algemene brieven van de Pakistaanse overheid in verband met de verlenging van de PoR en ACC Cards en wat uitleg over deze verlengingen kan uw onwetendheid hieromtrent op het CGVS niet verschonen. Hetzelfde moet worden opgemerkt in verband met de prints betreffende de verlenging van de PoR-kaarten in Pakistan (document 19).

Ook wat betreft **uw verklaarde familieleden in Afghanistan** moeten verschillende opmerkingen worden gemaakt. Zo verklaart u dat u een aantal keer naar Afghanistan bent gegaan om zieke familieleden te bezoeken doch u blijft erg vaag over deze familieleden. Zo verklaart u dat u samen met uw vader een ziek familielid van hem in Afghanistan ging bezoeken (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de

familieband met deze persoon stelt u dat hij de neef of de oom langs moederskant van uw vader was (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of hij dan wel de neef dan wel de oom van uw vader was, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 6). Deze onwetenschap is vreemd. Zeker aangezien u verklaart dat dit ziekenbezoek heeft plaatsgevonden na uw terugkeer naar Pakistan in 2010 (CGVS, p. 7). Bijgevolg was u minstens 13 jaar en dus oud genoeg om het verschil tussen een neef en een oom te kennen. Ook stelt u dat u zes of zeven jaar was toen u met uw grootmoeder langs vaderskant een familielid in Dara-i Nur ging bezoeken doch u weet niet welk familielid (CGVS, p. 7). Dergelijke onwetendheden over de identiteit van bezochte familieleden staat haaks op de vaststelling dat de familie de hoeksteen van de Afghaanse samenleving vormt (zie administratief dossier).

Tevens moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over welke familieleden in Dara-i Nur zouden wonen. Meer bepaald laat u eerst optekenen dat u een oom langs moederskant heeft die in Dara-i Nur woont en stelt u later dat u vier ooms langs moederskant heeft waarvan er drie in Pakistan leven en één in het dorp Chamyar (CGVS, p. 8 & 10). Met uw eerste verklaring hieromtrent geconfronteerd, ontkent u een oom langs moederskant te hebben in Dara-i Nur en stelt u dat uw vader een oom langs moederskant heeft in Chamyar (CGVS, p. 10).

Ook wanneer twee keer expliciet gevraagd wordt naar wie exact van uw familie in Dar-i Nur woont, komt u niet verder dan te stellen dat het familieleden van uw grootouders langs moederskant zijn (CGVS, p. 10).

Tevens weet u niet waar in Dara-i Nur deze familieleden leven (CGVS, p. 11)."

Wat betreft zijn zus Za. en zijn broer Z. stelt verzoeker dat hij zijn broer contacteerde en dat die hem bevestigde dat het effectief om een tweeling gaat. Hij benadrukt tevens "*dat het voor Afghanen niet zo belangrijk is om zulke dingen te weten*". Hiermee komt verzoeker echter niet verder dan het herhalen van zijn eerdere verklaring en het *post factum* opwerpen van een loutere bewering, die geenszins afbreuk doet aan het gebrekkig karakter van verzoeker kennis over zijn eigen familieleden. Redelijkerwijze kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker er terdege van op de hoogte zou zijn of zijn zus Za. en zijn broer Z. al dan niet een tweeling zijn.

Met betrekking tot zijn broer Ni. en diens "*Proof of Registration*"-kaart (hierna: POR-kaart) wijst verzoeker erop dat hij Pakistan verliet in oktober of november 2015, dat hij met zijn contacten met zijn broer informeert naar het welbevinden van zijn familieleden en niet naar de geldigheid van verblijfsdocumenten, dat hij zijn broer onmiddellijk na het persoonlijk onderhoud contacteerde en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een e-mail stuurde met informatie die hij van zijn broer had gekregen, die volgens hem de informatie van de commissaris-generaal bevestigt. Hij vraagt zich af hoe hij de huidige veranderingen en de situatie van verblijfskaarten kan volgen als daar zelf niet meer verblijft. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf verklaarde dat de voorgelegde POR-kaart van zijn broer Ni. (zie map 'Documenten' in het administratief dossier, stuk 1) nog steeds geldig is en dat hij denkt dat zijn broer intussen misschien een nieuwe kaart heeft ontvangen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24 en 25), hetgeen niet verzoekenbaar is met de dienaangaande beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Daar verzoeker zelf deze POR-kaart van zijn broer Ni. voorlegt en daar uit de beschikbare informatie blijkt dat POR-kaarten sinds eind 2014 (toen verzoeker volgens zijn verklaringen nog steeds in Pakistan verbleef) niet meer fysiek worden verlengd, kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker hiervan reeds ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op de hoogte zou zijn, *quod non*. Dat verzoeker na dit persoonlijk onderhoud per e-mail informatie bezorgt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met betrekking tot de verlenging van POR-kaarten en "*Afghan Citizen Cards*" (hierna: AC Cards) doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoeker ter terechtzitting de origine versies van de AC Cards van zijn familieleden toont, dient erop gewezen dat deze kaarten slechts verzoekers familieleden betreffen en hoe dan ook niet kunnen aantonen dat verzoeker zijn hele leven tot aan zijn vertrek naar België in oktober of november 2015 in Pakistan heeft verbleven.

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer met betrekking tot de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing, die, mede gelet op het voorgaande, als zodanig onverminderd overeind blijven.

2.2.5.5. Met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling geenszins wijzigen.

In verband met de bloeddonorkaart op uw naam, het bewijs van bloedafname op uw naam, twee attesten van Engelse les op uw naam, een certificaat op uw naam en vier attesten met schoolresultaten op uw naam moet worden opgemerkt dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Temeer daar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in corruptie in Pakistan wijdverspreid is waardoor alle documenten op eenvoudige manier illegaal verkrijgbaar zijn.

Het oud boekje voor Afghaanse vluchtelingen op naam van uw grootvader S.M., de kopieën van Proof of Registration Cards (PoR Cards) op naam van N. en A.M., de Afghan Registration Card System op naam van N.A. en een kopie van een Afghaanse schooldiploma op naam van N.A. kunnen op geen enkele objectieve manier aantonen dat u heel uw leven in Pakistan zou hebben gewoond. Immers, ze bevatten louter identiteitsgegevens over de personen in kwestie.

De kopie van een overzicht van gerepatrieerde familieleden kan enkel bewijzen dat u en uw familie in 2010 van Pakistan zijn teruggekeerd naar Afghanistan, hetgeen niet wordt betwist.

Wat betreft de foto van uw grootvader, uw vader en uzelf en de foto die is aangehecht aan de UNHCR Voluntary Repatriation Form dd. 15.04.2010 moet worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bijgevolg kunnen ze evenmin uw verklaard langdurig verblijf in Pakistan aantonen.

Betreffende de vier prints van facebookaccounts met telkens een verklarende uitleg (document 20), moet worden opgemerkt dat men op Facebook kan posten wat men wil. Bijgevolg hebben deze prints geen objectieve bewijswaarde. Wat uw verklarende uitleg bij deze prints betreft, moet worden opgemerkt dat dit louter uw verklaringen zijn die op geen enkele manier bovenstaande onwetendheden en inconsistenties kan verklaren.

Betreffende het businesskaartje dat volgens u van jullie winkel in Pakistan is en de vijf facturen van gas en elektriciteit die jullie in Pakistan hebben betaald (verklaring volgend verzoek, punt 17) moet worden opgemerkt dat hierin noch uw naam noch de naam van uw familie wordt vermeld.

Het artikel van UNHCR dd. februari 2009 bevat louter algemene informatie over de repatriëring van Afghanen en de verwachtingen hieromtrent voor het jaar 2009.

De taskara op uw naam bevat louter informatie over uw identiteit die niet meteen ter discussie staat.

Wat betreft de twee foto's van u in België moet worden opgemerkt dat u hiermee wil aantonen dat u samen met andere vluchtelingen protesteerde en dat u uw rechten wil eerbiedigd zien. Echter, deze foto's bevatten geen informatie met betrekking tot uw verklaarde herkomst. Bovendien ontkent iets te vrezen in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan omtrent uw deelname aan deze protesten (CGVS, p. 29).

De vier enveloppes tonen louter aan dat u briefwisseling vanuit Pakistan heeft ontvangen.”

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal niet motiveert of hij al dan niet twijfelt aan de authenticiteit van de voorgelegde schooldocumenten en dat de commissaris-generaal zich schuldig maakt aan een standaardmotivering zonder enig grondig onderzoek, dient erop gewezen dat uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de bewijswaarde van de voorgelegde schooldocument ernstig wordt gerelativeerd daar uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Pakistaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn. Te dezen kan er bovendien dienstig op worden gewezen dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken zelf verklaarde dat de documenten die hij in het kader van zijn vorige twee verzoeken om internationale bescherming voorlegde, tegen betaling werden opgemaakt in Peshawar (administratief dossier, stuk 16, stuk 5, verklaring 15). Tevens wordt in de bestreden beslissing de link gelegd met verzoekers verklaringen, die allerminst geloofwaardig bleken en bijgevolg de bewijswaarde van deze schooldocumenten verder ondermijnen. Hieromtrent dient er bovendien aan herinnerd, gelet op het geheel der motieven van de bestreden beslissing, dat ook reeds is komen vast te staan dat verzoekers algehele geloofwaardigheid werd aangetast doordat hij de Belgische asielinstanties reeds eerder (in het kader van zijn eerste twee verzoeken om internationale bescherming) bewust heeft trachten te misleiden.

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer met betrekking tot de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing, die, mede gelet op het voorgaande, als zodanig onverminderd overeind blijven.

2.2.5.6. Aangaande de opmerkingen van verzoekers advocaat bij de notities van het persoonlijk onderhoud motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“In de e-mail van uw advocaat dd. 12.07.2019 geeft uw advocaat haar opmerkingen op het persoonlijk onderhoud naar aanleiding van haar vroegtijdig vertrek. Hierin verduidelijkt uw advocaat uw verklaring van net na de pauze en herhaalt ze dat u als voorzitter van uw klas maandelijks geld inzamelde van uw medeleerlingen, dat u dit in een groot boek noteerde en dat er steeds werd gewerkt met de Afgaanse kalender. Echter, deze verduidelijking kan geen ander licht werpen op bovenstaande onwetendheden en tegenstrijdigheden. In verband met de vraag van uw advocaat om een grondig onderzoek te doen naar uw statuut in Pakistan en de verwijzing naar uw toestemming om contact met het UNHCR op te nemen, moet worden gewezen op de verplichting die bij de verzoeker rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De asielinstanties mogen van een verzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Echter, u blijft in deze duidelijk in gebreke. Betreffende de verklaring van uw advocaat dat uw schooldocumenten kunnen worden aanvaard als bewijs dat u in Pakistan heeft gewoond, moet weerom gewezen worden naar het gemak waarmee allerhande documenten, ook schooldocumenten, in Pakistan kunnen worden verkregen (zie administratief dossier).”

In zijn verzoekschrift blijft verzoeker dienaangaande volharden dat van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden verwacht dat zij onderzoek doen naar de situatie in Pakistan en zo ook contact zouden opnemen om verzoekers statuut in Pakistan te onderzoeken. In zoverre verzoeker lijkt te betogen dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor “gedeelde bewijslast”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de asielzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de asielzoeker is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten.

2.2.6. Gezien het geheel van wat voorafgaat, besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Pakistan tot aan zijn vertrek in oktober of november 2015 naar België. Aangezien verzoeker, in tegenstelling tot zijn bewering dat hij in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming de waarheid zou vertellen terwijl hij eerder tijdens zijn twee vorige verzoeken om internationale bescherming reeds de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden door het afleggen van leugenachtige verklaringen, heden nog steeds ongeloofwaardige verklaringen aflegt, wordt afbreuk gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan, het land waarvan hij de nationaliteit bezit. Immers, verzoekers nood aan internationale bescherming dient hoe dan ook ten aanzien van Afghanistan te worden beoordeeld. De aangehaalde vervolgingsfeiten ten aanzien van Pakistan doen hieraan geen afbreuk.

2.2.7. Verzoeker voert aan dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat hij er niemand kent, omdat er oorlog is en hij er geen huis of bezittingen heeft, alsook voert hij aan er de taliban te vrezen die mensen vermoorden die Engels spreken. Verzoeker slaagt er evenwel niet in deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken.

Dat verzoeker niemand kent in Afghanistan, valt bezwaarlijk te rijmen met zijn verklaring dat hij meermaals (korte perioden) terugkeerde naar Afghanistan om er familieleden te bezoeken. Er kan dan

ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker bij deze familieleden terecht zou kunnen en op hun steun kan rekenen ingeval van een eventuele terugkeer naar en hervestiging in Afghanistan.

Wat betreft zijn vrees omwille van de "oorlog" in Afghanistan, dient erop gewezen dat verzoeker zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst op zich hiertoe niet volstaat. Verzoeker laat echter na *in concreto* uiteen zetten op welke wijze de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging zou uitmaken.

Verzoekers bewering dat de taliban mensen vermoorden die Engels spreken, is slechts een blote bewering die hij evenmin *in concreto* uitwerkt. Het loutere feit dat verzoeker verklaart een cursus Engels te hebben gevolgd, volstaat immers niet om aan te tonen dat hij hierdoor zou worden vervolgd door de taliban ingeval van een terugkeer naar Afghanistan.

2.2.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER